§. 340. Sedda Sadan himmustas, et temma woiks Jjobit sada kiusada ja waewada, et se lähbi ehk temma wagga Hinga woiks ta Melewalla alla tulla; sepärrast hakkas ta laitma Jjobi Waggadust, ja ütles: Kas Jjob ilma asjata Jummalat kardab? Eks sa olle Warjo ümberringi teinud temma ümber, ja temma Koja ümber, ja kõigele, mis temmal on; ta kätte Tööd olled sa önnistanud, ja ta Lojussed on wägga sigginud siin Maal! Agga pane wahhest omma Käsi kõige sellesse, mis temmal on; katsu, kas ta sind ei jätta Jummalaga so Su sisse!

§. 341. Jummal tundis parreminne Jjobi Süddant ja temma Waggadust, et ta mitte selle palja hea Põlwe pärrast siin Ma peal Jummalat ei kartnud, waid et temma ka Willetsusse Päiwil wõttaks omma Lojat Meles piddada. Sedda pidi Sadan ja keik temma kurri Selts nähha sama; sepärrast ütles Jummal: Wata, keik mis temmal on, se olgo so käe all, agga ärra pudu temma ennese külge.

§. 342. Sadan läks Rutto- ja Römoga Jehowa Palle eest ärra, ja nüüd satis ta ühhe korraga keiksuggused Willetsussed temma peäle tullema, nenda et ühhe Päwa ehk Tunniga keik pahhad Sannumed Jjobi Kätte todi: üks tulli ja tõi teäda, et ühhed ümberkaudo Rahwas, kes Seba-Rahwas nimmetadi, keik temma Weiksed ja Eeslid ollid ärrajanud, ja nende Hoidjad Mõõga-Terraga mahhalönud; teine tulli, kui se alles räkis, ja kulutas, et Tulloke Taewast keik temma Puddolojussed ärrapölletand ja nende Hoidjad ka; kolmas, et Kaldea-Rahwas temma Kammelid (§. 146.) ärrawinud; ja neude Hoidjad Mõõgaga ärratapnud; neljas et wäg-

Eesti-ma Rahwa Kalender 1782, lk. 24